

Núria Florenza i Serra

A REVEURE

2.9.81

Al meu espòs

El dia tindrà vint-i-quatre hores;
 quantes d'elles romandré
 dins les tenebres espesses,
 amb el ulls closos
 orfe de la vida i de la llum?
 M'enduc per bagatge
 dins d'humana por,
 aquella fe que il·lumina
 que no abandona, que viu.
 Somriu-me company aïmat,
 endinsa't al meu viatge
 que vull sentir el teu alè
 tan ferm, amant i aspre.
 Les teves mans tèbies,
 llaç etern del nostre amor
 escalfaran les meves
 en despertar a la claror.
 Estarem lluny i junts,
 fent un mutis d'esperança;
 no temis l'hora de l'adéu,
 en el meu pelegrinatge
 pel rellotge del temps
 no l'he trobada assenyalada.
 Sols he besllumat un camí
 estret, que s'eixamplava,
 al capdemunt i eres tu
 sofrint, plorant, esperant-me.
 Tot enfilant la pujada
 retornaré al teu costat,
 que dolça serà la besada!
 Fins a reveure, estimat.